

Belgija, Gent – julij 2016

POROČILO ENOMESEČNE IFMSA KLINIČNE IZMENJAVE

Ime, priimek, letnik:

Nina Pišlar, 5. letnik, nina.pislar@hotmail.com

Čas izmenjave:

od 4. 7. do 29. 7. 2016

Kraj izmenjave

Gent je manjše mesto, zelo primerljivo z Ljubljano tako po velikosti kot po številu prebivalcev, tako da zelo domač občutek in se je lahko znajti v njem. Belgijci sicer raje slišijo, da je mesto veliko. Leži v flamskem delu Belgije in ima odlične železniške povezave do vsega, kar je v bližini (Bruselj, obala, Brugge, Leuven, Antwerp). Hitro dosegljive so tudi vse sosednje države, tako da je lokacija res odlična za vikend izlete. Ker je Gent cvetel v srednjem veku, je povsod kamor pogledaš kakšna cerkev, sploh v starem mestnem jedru; imajo jih toliko, da jih spreminjajo tudi v športne bare (eden je priročno zelo blizu hiše).

Danes je to predvsem univerzitetno mesto, a poleti študente zamenjajo turisti, zato so številni študentski pubi in klubi žal zaprti. Vendar je Gent poleg po cerkvah znan še po nečem: Gentse Feesten! Zato toplo priporočam, da si za mesec izmenjave izberete julij 😊 To je desetdnevni festival, po vsem mestu postavijo odre, čez dan je polno uličnih umetnikov, plesnih delavnic, dobre hrane, popoldan pa se začnejo koncerti, na enem od trgov se vsak dan dogaja do osmih zjutraj. Teh deset dni je celo mesto obrnjeno na glavo, ljudje si dejansko vzamejo dopust. (Včasih se zgodi tudi kakšna bizarna urgentna operacija...).

Tudi v času normalnega življenja je v centru ogromno možnosti za posedanje ob pivu in za belgian fries. (To je njihov nacionalni ponos in če rečeš french fries, je hudo. Čeprav je oboje običajen pomfri.) Če se zelo potrudiš, se najde tudi kakšen odprt klub, ampak pred festivalom. Po festivalu se VSE zapre.

Imajo nekaj zanimivih muzejev in galerij, priporočam Muzej sodobne umetnosti – S.M.A.K.

Če si strasten tekač, je zelo blizu nastanitve manjši park. (Če si strasten ljubitelj pokemonov, je blizu tudi večji park.)

In če imaš rad dobro pivo, je povsod na doseg! V trgovini dobiš six pack trapistov za 6-8eur, zunaj pa stanejo od 3 do 5 eur. Navadna svetla so bolj poceni, ampak bolj bedna.

Viza

Belgija je v EU, tako da viza ni potrebna.

Zdravje

Predložiti je bilo potrebno TBC test (jaz sem opravila QuantiFeron). S seboj sem morala imeti titre za hepatitis B, vendar jih ni nihče pogledal. Prav tako moraš imeti urejeno zdravstveno zavarovanje, bolnišnica pa te zavaruje za delovno odgovornost.

Varnost

V Belgiji sem se ves čas počutila varno. V luči zadnjih dogajanj je sicer varnost poostrena, kar se vidi, a ne vliva posebnega strahu. V Bruslju je veliko vojakov in policistov, predvsem na podzemni in njenih postajah (ne jih slikat, ker so jezni), prav tako je zelo poostren vstop na obe letališči.

Gent je načeloma varno mesto, tudi po mnenju in izkušnjah tamkajšnjih študentov. Bajе radi kradejo kolesa, vendar si jih v večini primerov le 'izposodijo'. Ljudje se ne sekirajo pretirano, saj neredko ne uporabljajo ključavnic. Na festivalu je dobro poskrbljeno za varnost, a včasih vseeno pride do kakšnega neprijetnega nadlegovanja. Ponoči smo šli pogosto peš domov 3km in nismo imeli težav. Sama sem imela zelo neprijetno izkušnjo na poti domov v času festivala, tako da tistih deset dni vseeno svetujem družbo ponoči.

Denar

Belgijci imajo seveda evro, tako da vam za to ni potrebno skrbeti. Kartic se ne da uporabljati povsod, zato je dobro imeti pri sebi vedno nekaj gotovine. Okay supermarket ne sprejema Vise 😊

Prevoz

Iz Ljubljane sem letela direktno v Bruselj. Izbrala sem Wizzair, ki leti na letališče Charleroi, povratna karta s prtljago je stala 140 evrov. Od tam vozijo avtobusi direktno do železniške postaje v Gentu (Sint Pieters), ki stanejo od 9 do 15 evrov in vozijo slabo uro in pol. Spletna stran: www.flibco.com. Možnosti so tudi: avtobus do Bruslja in vlak do Genta ali avtobus do Charleroi in vlak do Genta (mislim, da s prestopom v Bruslju). Adria leti na Zaventem, ki je pol ure vožnje z vlakom do Genta.

Komunikacija pred izmenjavo

LEO me je kontaktirala že sredi aprila, ustanovili so tudi facebook skupino za vse na izmenjavi in kasneje tudi za vse kontaktne osebe, tako da je vsa komunikacija potekala prek fb-ja. Vedno, ko si imel

vprašanje, si v pol ure dobil odgovor. Svetujem pa, da papirje (learning agreement) uredite čimprej, saj se drugače stvari malo zakomplicirajo pri podeljevanju študentskih izkaznic. Meni ga je podpisal Marš z malo prepričevanja.

Sprejem s strani tujih študentov

Kontaktna oseba ali LEO te počaka na glavni železniški in avtobusni postaji (če je kdo ekstra ustrežljiv, pa pride tudi z avtom na letališče) in te pelje peš do hiške, ki je 5-10min stran. Prvi dan prakse gre kontaktna oseba s tabo na oddelek in te predstavi. LEO in NEO sta bili super, pogosto sta si vzeli čas za druženje, ali pa vsaj za nasvet, kam iti. Večinoma smo imeli po 2 CPja, jaz sem svoji videla le vsako enkrat, nista bili posebno zainteresirani. Bilo pa je nekaj drugih CPjev, ki so se bolj redno družile z nami. Najbolj pogosto smo se kar študenti na izmenjavi zmenili med sabo in šli skupaj na pivo ali pa na vikend izlet. Organiziranih je bilo nekaj vikend izletov po drugih mestih, srečali smo se s študenti na izmenjavi iz drugih mest, ponudili so nam tudi izlet v Amsterdam na srečanje z nizozemskimi IFMSA-jevci (te stvari plačaš sam).

Nastanitev

Študenti na izmenjavi smo živeli v dveh privatnih hišah, ki sta bili 100m oddaljeni med seboj. V hišah so živeli tudi drugi študenti, ki pa niso bili posebno družabni. V eni hiši so bile sobe s kuhinjo in deljeno kopalnico, v drugi samo sobe s skupno kuhinjo in kopalnico. Jaz sem imela svojo kuhinjo, posodo, krožnik in pribor mi je priskrbel najemodajalec. Svetujem kakšen ostrejši nož v prtljagi in odpirач za pivo. V kuhinji je štedilnik in mikrovalovka. Soba je bila še kar čista, kopalnica včasih malo manj, ampak je šlo. Ne poznajo metle, ampak pometajo s tistim potiskalcem vode, za pomit pa še vodo polijejo po tleh, ampak ne vem, kam jo potisnejo na sredi sobe brez odtoka. Nevedni tujci smo si zato pomivali tla z viledami. Minus je bil tudi ta, da nismo imeli nobenega skupnega dnevnega prostora za druženje. Wifi je bil le v naši hiši, v drugi je delal samo LAN. Najemodajalec je prijazen star mož, ki sicer potrka preden vstopi, ampak ne počaka na odgovor (na srečo ne hodi po sobah prav pogosto, je pa lahko malo neprijetno, če na primer nisi oblečen). Poleg tega je zelo pozabljiv, jaz sem ga spoznala kar trikrat. Hiši sta 3 oziroma 5 min oddaljeni od postaje za tramvaj, ki pelje do bolnice. Vožnja traja dobrih 5 min, vendar tramvaj ni točen, vozi pa na 15 min, kar zna biti neugodno. Peš je prijeten jutranji sprehod, ki traja 20 min, če pa si sposodiš kolo, si tam v nekaj minutah. Do centra je 3km peš, 5min stran je tudi tramvaj, ki pelje v center. Perilo se je dalo oprati v pralnicah v mestu, najbližja, ki sem jo našla in je bila odprta do 22h, je bila 10 min stran. Ni prav poceni, 4 evre za stroj brez praška.

Prehrana

Dobili smo 80 evrov žepnine. V bolnici je veliko možnosti za kosilo, vendar si omejen s časom. Imajo večjo menzo, kjer z bolnišnično izkaznico dobiš topel obrok za 5 evrov, hitrejša opcija pa je velikanski sveže pripravljen custom-made sendvič za 2,25 evra (kljub temu da lahko izbiraš tudi med ananasom in inčuni, se jih po dveh tednih malo naveličaš). Priporočam udeležbo na onkoloških konzilijih ali oddelčnih sestankih, saj so tam sendviči bolj fensi in zastonj! Če imaš voljo, da si pripraviš kosilo doma, imajo v kuhinji na oddelku mikrovalovko. Hrana v supermarketih je dostopnih cen, imajo tudi Aldi. Jaz sem si poskušala čimveč kuhat, če pa zmanjka časa med bolnico in večernim druženjem, greš v Frituur. To je njihov kebab in burek oziroma njihova nadomestna mama, praktično na vsakem vogalu je lokal s pomfrijem, kjer ti ocvrejo, kar ti srce poželi, in dajo zraven še hamburger in seveda pivo. En majhen pomfri (ki je ogromen) stane okrog 2 eur, en bicky burger prav tako. Če greš v ne fensi restavracijo, stane enak obrok (a iz pravega mesa) enkrat več. Baje so tudi študentske restavracije v mestu, ampak nismo nikoli prišli do tja. Za goodbye party smo šli na all-you-can-eat ribse za 17 evrov. Na festivalu je veliko food standov, ki niso posebno poceni, nudijo pa veliko izbiro. Da sem uravnotežila vso aterosklerozo, sem imela s sabo ajdovo kašo, tako da sem včasih pojedla tudi kaj zdravega.

Delo v bolnišnici oz. inštitutu

Prakso sem opravljala na oddelku za gastrointestinalno kirurgijo (General surgery) Univerzitetne bolnice Gent. Delo na kirurških oddelkih se je začelo 7.45-8.15, na internističnih pa pol ure kasneje. Uradno smo morali biti v bolnišnici 8 ur. Kirurgi delajo 10 ur, tako da sem včasih ostala dlje, če pa ni bilo več operacij, mi je profesor dovolil oditi že ob dveh (na drugih oddelkih so bili bolj strogi in so vsak dan ostajali do štirih). Moj mentor je bil vodja oddelka in predstojnik Katedre za kirurgijo, tako da je imel tudi veliko sestankov in ambulantnega dela. Prvi dan mi je predstavil tedenski urnik in razložil, kako poteka delo, nato pa rekel, da si lahko sama izbiram, kaj bi počela. Tako sem večino časa preživela v operacijskem bloku, le dva dni sem bila na polikliniki. Jutranje sestanke sem lahko preskočila, ker niso potekali v angleščini; nekateri so jih vseeno morali obiskovati. Imeli smo 4 operacijske dni v tednu, ob ponedeljkih pa so običajno potekale pediatrične gastrointestinalne operacije, v katere sem se prav tako lahko vključila. Univerzitetna bolnica je regijski center, zato tam izvajajo bolj zahtevne operacije. Večinoma so bile onkološke (so zelo agresiven center, zato se vidi zanimive tumorje, ki jih včasih drugje zavrnejo) in bariatricne, nekaj abscesov in fistul ter kongenitalne anomalije. Profesorji in ostali specialisti so izjemno vključujoči. Najbolje je, da se jim pred operacijo predstaviš, potem pa sami povedo, če potrebujejo dodaten par rok. Na oddelku so bili v istem času belgijski študenti nižjih letnikov na volontiranju (oni ti pogosto dajo prednost pri scrub-in, sploh če so še na predkliniki). Študenti zadnjih

letnikov imajo vaje tudi poleti, tako da bo sigurno na oddelku tudi eden od njih, včasih dva. Z njimi včasih vzdušje postane zelo tekmovalno, sploh če si krvavo želijo dobiti specializacijo. Profesorji med operacijo radi kaj vprašajo, predvsem anatomska vprašanja in kaj o posegu, zelo dobrodošlo pa je tudi, če sam kaj vprašaš. Priporočam ogled urnika operacij za naslednji dan. Če znaš šivati, te z veseljem uporabijo, pri njih se naučijo že v tretjem letniku in se jim zdi, da to moraš znat. Če ne znaš, ti pač pokažejo kar med operacijo. Več kot pol operacij je sicer laparoskopskih, tako da tam ne moreš kaj dosti pomagati, jih je pa zanimivo gledati, saj so eni profesorji res zelo spretni.

Mentorstvo

Ker je bil moj mentor predstojnik, je bil zelo oblegan s strani bodočih belgijskih specializantov, ki so mu lezli v rit, kar je postalo malo nadležno. Dal mi je proste roke pri izbiri operacij in bil tu in tam na voljo za vprašanja. Tako sem sicer lahko videla več različnih primerov in nekaj precej zanimivih stvari (npr. kilski teratom iz trtice na 5 dni starem prav toliko težkem nedoščenčku), vendar pa mi je proti koncu postalo malo dolgčas, ker moj urnik ni bil bolj organiziran. Ob koncu prvega tedna sem dobila tudi set laparoskopskih pripomočkov za vajo, ki sem jih lahko obdržala do konca izmenjave (s seboj vzemi laptop).

Socialni program

Ker smo zaključevali okoli četrte ali pete ure, smo bili predvsem prva dva tedna kar utrujeni, ampak nekaj se nas je potrudilo in smo se vsak dan zvečer dobili na pivu. Enkrat ali dvakrat med tednom se nam je pridružil kdo od CP-jev. Prvi vikend so nam pripravili nedeljski brunch, v naslednjih dneh pa smo šli na plažo sredi mesta, na voden ogled po Gentu, kasneje smo skupaj ali sami hodili na festival, organizirali so srečanje vseh ifmsajevcev v Antwerpu in nas odpeljali v Brugge, vmes smo šli na koncert. Skratka, zelo pestro, če si bil zainteresiran. Nekateri so se držali bolj zase in jih nihče ni nikamor silil. Če nihče od Belgijcev ni imel časa, smo šli sami na izlete, tako smo šli v Bruselj, na atlantsko obalo, v Leuven, enkrat smo rentali čoln in šli po gentskih kanalih. Organizirali so tudi international food and drink party, tako da je treba kakšne borovničke vzeti s sabo ali pa kaj skuhati.

Splošna ocena izmenjave

Zelo priporočam, tako iz izobraževalnega kot socialnega vidika. Spoznala sem ful zabavne ljudi, z enim sem postala res dobra prijateljica. V bolnici ti dajo priložnost, sploh če pokažeš, da te zanima. Če je kdo radoveden glede evtanazije, naj gre na internistični oddelek. Kolegi na ostalih oddelkih so bili tudi zelo

*zadovoljni, Head and neck surgery je ful dober mentor, na pulmi in gastro so bili tudi zelo zadovoljni.
Očiten splošni plus je tudi pivo!*

Potrebnik

Halja in stetoskop. Svetujem haljo s kratkimi rokavi, ker to je pri njih dress code – sicer ti dolgih ne odrežejo, te pa gledajo, kot da si malo umazan. Za operacijsko prinesi svojo obutev, ker tam je guest obutev bolj lost and found in težko kaj uporabnega najdeš. Lahko so cokli ali superge. Za dress code ti LEO prej napiše, da ne smeš prihajat v bolnico v flipflopsih in miničih.

Nekaj za food&drink party. Natikači za skupno kopalnico. Laptop, če si pri prof. Pattynu, ker ti da laparoskopski set.

Približna razdelitev stroškov

Letalska karta: 140 evrov

Avtobus: 30 evrov

Hrana: 80 evrov žepnine + 200 evrov

Izleti in drugo: 200 evrov (enomesečna karta za vlake po Belgiji=30 evrov, se spleča)

Slika 1: Študenti na izmenjavi na mostu čez Leie s katedralo in zvonikom v ozadju

Slika 2: Hiter selfie pred operacijsko

Slika 3: Igrača

Slika 4: Boat trip